



Lélekkel és bátorsággal Aliansz imahét 2014

A Magyar Evangéliumi
Szövetség hírlevele

Evangéliumi Aliansz
2013. Karácsonyán

Lélekkel és bátorsággal

Az Aliansz imahéten Józsué és Káleb élettörténetén keresztül nyerhetünk erőt és bátorítást arra, hogy minden helyzetben kiállhassunk az Úr ügyéért, akkor is, ha sokan (akár, ha mindannyian), ellenünk fordulnak emiatt. Káleb és Józsué reálisan látták a helyzetet. Beszámolójuk addig a pontig semmiben sem tért el a többiek híradásától, amíg a tanulságot le nem kellett vonniuk. A föld nagyszerűségéről és az ellenség erejéről, a látottak, tapasztaltak alapján, mindannyian egyformán vélekedtek. A különbség akkor mutatkozott meg, amikor a többi tíz – és indításukra az egész nép - nem számolt Isten hatalmával, nem hitték az Ő jóságában, szeretetében és erejében. Csak Józsué és Káleb bíztak az Úrban teljes szívükből. Ezen a héten tőlük tanulunk, tanulhatunk.

„Tizenkettő egy tucat” tartja a mondás, arra utalva, hogy egy adott mintából, csoportból senki sem kitűnő, kiváló, egyik sem értékesebb a másiknál. Nincs kitörés, a csoportnyomás érvényesül, csak beolvadásra, igazodásra van lehetőség. Józsué és Káleb rációfoltak erre. Hatalmas szakadék tátong itt a kettő és a tíz között. Előttünk a választás, melyik oldalra állunk?

Istenünk arra hív, hogy viszontszeressük Őt és teljes szívvel bízzunk Benne. Hitben járjunk Vele, és Ő átvezet az életen. Nem a magunk erejével vívunk ki diadalt, hanem Ő, aki legyőzte a halált, visz át bennünket mindenre, Lelke velünk van, vezet, tanácsol, int, ha kell, Rá hallgassunk, Vele tartunk és így, Ővele és Őbenne törünk át minden nehézségen győzedelmesen.

Istenünk Lelke egybehív. Imádni és követni Őt. E hét is arra való, és arra jó, hogy testvérekként egybejöjjünk, igéje körül összegyűljünk, példát vegyünk, erősítsük és építsük egymást mindazzal, mit Tőle nyertünk.

Két kérésünk van felétek testvéreink. Az egyik, hogy szeretnénk hírt kapni felőletek. Nem csak írni és szólni szeretnénk, hanem figyelni, hallani, érteni és veletek együtt örülni is annak, amit Isten bennetek és köztetek cselekszik. Kérünk tehát, hogy írjátok meg nekünk az aliansz@enternet.hu e-mail címre, vagy a 1091 Budapest, Kálvin tér 7. postacímre, hogy hol és milyen gyülekezetekből jöttetek össze, esetleg, hogy alkalmanként milyen létszámban? A második kérésünk anyagi természetű. Kérjük, amennyiben ez lehetséges, és ezt szabadon, és örömmel teszitek (hagyományosan) az imaheti első alkalom gyűjtéséből származó összeget ajánljátok fel, küldjétek el Alianszunk működésének támogatására! Ezt a mellékelt csekken, illetve az ott szereplő számlaszámra való átutalással lehet megtenni.

Az Aliansz imahét első napján, 2014. **január 5-én, vasárnap 17.00-i** kezdettel a Magyarországi Metodista Egyház óbudai templomában (Budapest III. Ker. Kiscelli u. 73.) hivatalos megnyitó alkalmat tartunk. Szeretettel hívjuk a részvételre azokat a testvéreket, akik ekkor csatlakozni tudnak hozzánk!

„Végezetül, testvéreim, örüljétek, épüljétek, buzdítsátok egymást, jussatok egy értelemre, éljétek békeességben, és a szeretet és békeesség Istene lesz veletek.” 2 Kor 13, 11

Isten áldása legyen mindnyájatok életén és szolgálatán!

Testvéri köszöntéssel: *az Aliansz vezetősége*

**Január 5. vasárnap****Lélekkel és bátorsággal felvértezve**

4 Mózes 14, 24

De szolgálmat, Kálébot, mivel más lélek volt benne, és tökéletesen követett engem, beviszem arra a földre, ahol járt, és az ő utódai birtokolni fogják azt.

2 Timóteus 1,7

Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.

Körülbelül 600 kilométert vándorolt 40 nap alatt Káléb, Józsué és a többi 10 felderítő az ellenséges földön: a délen fekvő Kades Barneából az északi Hamatba és vissza. Az utazásról szóló beszámoló dala hol dúrban, hol mollban csendül fel: Egyrészt ott a tej és a méz, édes gyümölcsök, ez egy szép ország. Másrészt erős harcosok, megerősített városok, sok ellenség. Meg fogjuk tudni hódítani ezt a földet? Tízen szkeptikusak: „Erre soha sem leszünk képesek!” Ketten hisznek: „Isten segítségével sikerülni fog!” Miért ennyire extrém módon különbözőek a vélemények?

„Mert egy másik lélek van benne”, mondja Isten Kálébról. Isten Lelke többet tud, látja a lehetőségeket, messzebb lát, számol Isten erejével.

Majd 1200 évvel később Pál arra bátorítja fiatal barátját, Timóteust, hogy az erő, a szeretet és a józanság lelkében bizzon, ne a félelem lelkében.

Épp erre a kettőre van nagyon is szükségünk feladatainkban: Káléb lelkületére és bátorságára, illetve Pál tanácsára.

Mit látunk, amikor gondolatban vagy akár valóságosan is bejárjuk a Kárpát-medencét?

Igaz ez a moll hármashangzat népünkre és a keresztény közösségekre: öregebb, kisebb, szegényebb? A rezignáció óriásai felülkerekednek? Vajon akad-e sorainkban a 10 félős mellett 2 bátor ember is? Hol találunk úttörőket? És hogyan kövessük őket az úton? Kiben van az a „másik Lélek”, amely Kálébban és Pál apostolban volt?

Imádkozhatunk ezért, hiszen Isten Lelke az imádságon keresztül békét hoz a szívbe, világosságot a gondolatainkba és higgadtságot tetteinkben.



Ima

Jöjj, ó igazság Lelke, és térj be hozzánk, árássz fényt és világosságot, üzd el a csalóka és látszat dolgokat!

Öntsd ránk szent tüzed, járd át szívünk és a szánk, hogy minden hívő megvallhassa az Urat.”

Philip Spitta 1827

Köszönet/Kérés/bűnvallás

Köszönet a lélekkel teli élharcosokért az Ó- és Újszövetségben.

Köszönjük a bátor harcosokat országunkban, akik sokakat indítanak a megalkuvás nélküli Jézus követésre.

Köszönjük meg Isten készségét, hogy Szentlelkét nagylelkűen ajándékozza nekünk. (Lk 11,13 + ApCsel 1,8)

Köszönjük a példákat, ahol Isten Lélekkel és bátorsággal ruházott fel embereket.

Kérünk azért az ajándékért, hogy Kálébbhoz és Józsuéhoz hasonlóan mi is készek legyünk új területek és új utak bátor feltérképezésére.

Kérünk a képességért, hogy a veszélyeket ne értékeljük túl, és a lehetőségeket pedig ne értékeljük alul.

Kérünk erőért, hogy az Isten által megmutatott terveket meg tudjuk valósítani és konkrét lépéseket tudjunk tenni.

Megvalljuk, hogy az isteni lehetőségekről túl sokat beszélünk, de keveset cselekszünk.

Imatémák: misszió/ evangélizáció/ új munkatársak/ elhívások/ lelkigondozás/ szeretetszolgálat

Imádkozzunk, hogy Isten Lelke által és útmutatásával keresztényeket hívjon el és tegyen képessé a szolgálatra!

Imádkozzunk, hogy a bizonytalanok bátorítást nyerjenek, a munkára készek vezetést kapjanak és az elhívottakat pedig kiküldjék és támogassák őket!

Imádkozzunk, hogy a Jézus követése konkrét gyümölcsökben is meglátsszon az igehirdetés és a diakóniai munka nyomán!

Imádkozzunk, hogy keresztények nagylelkűen támogassák a misszionáriusokat és evangélistákat!

Imádkozzunk a teológiákért, szemináriumokért, ahol az igehirdetés, a lelkigondozás, a diakónia és a misszió szolgálatára készítene fel!



Január 6. hétfő

Lélekkel és bátran reménységet ébreszteni

4 Mózes 13, 21-23; 27

Elmentek tehát a férfiak, és kikémlelték a földet, a Cin-pusztától egészen Rehóbig, a hamáti úton. Hebrón hét esztendővel előbb épült, mint az egyiptomi Cóban. Amikor eljutottak az Eskól-völgyig, lemetszettek ott egy szőlővesszőt egyetlen szőlőfürttel, amelyet ketten vittek rúdon. Szedtek gránátalmát és fügét is.

Elbeszélésükben ezt mondták: Elmentünk arra a földre, ahová küldtél bennünket. Valóban tejjel és mézzel folyó föld az, ilyen a gyümölcse!

1 Korinthus 15, 57-58

Hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által! Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.

Micsoda jele a reménységnek: egy szőlőfürt egy rúdon lógva, amit két meglett fiatalember visz a vállán. 12 felderítő – egy személy minden izraeli törzsből – 40 nap alatt bejárták az ígért földjét. Délről indulva fel egészen az északi részig a távolabb fekvő völgyekbe is eljutottak. Most visszatérnek és jelentést tesznek. Egy olyan föld ez, ahol tej és méz folyik, de ahol „óriások” laknak.

Meg lehet szerezni ezt a földet egyáltalán? Káléb és Józsué bátorítják az embereket. Nem rajongó fellángolásról van szó, nem is vak optimizmusról, hanem mérlegelve a különböző álláspontokat megpróbálnak reménységet kelteni és nem csak félelemmel telve az óriásoknál leragadni. Jó okuk van rá, hogy bevonuljanak a földre: mindenek előtt Isten megígérte, hogy nekik adja.

Ma olyan világban élünk, ahol egyre gyorsabban és egyre újabb, majdnem korlátlan lehetőségek nyílnak előttünk, ugyanakkor azonban nem sejtett, rejtett szakadékok is az úton, amelyek azzal fenyegetnek, hogy mindent elnyelnek. A tudomány, technika, gazdaság, kommunikáció, anyagiak, környezet, orvostudomány, pszichológia vagy politika minden területén szembe találjuk magunkat ennek valóságával. A csábító optimizmus és a bénító pesszimizmus között egyre több ember sodródik és ér el ereje végére. Aztán belebetegszik, hogy a növekvő számú várankozások nem teljesedtek be, hanem a csalódásba fordul át minden, talán mert irracionális félelmek megfojtják. Egy ilyen világban éljük keresztény életünket. Egyrésztől egészen újszerűen sejlik fel előttünk megbízatásunk e világ felé. És szemmel láthatóan jelentkezik egy újfajta vallási szükséglet is. Másrészt azt éljük meg, hogy nagy sebességgel halad a szekularizáció is, és egyre inkább eltűnik a bizalom és érdeklődés az egyház iránt, a gyülekezet és a személyes hit iránt.

Van megalapozott reménység – s ez nem csak ennek a világnak a határáig terjed, hanem messze azon túl.



Aki reménységet akar kelteni, annak magának is reménykednie kell. Mennyi rezignáció és pesszimizmus bújik meg bennünk? A rajongó optimizmus és a bénító pesszimizmus között igaz okunk van a reménységre – mert Jézus, akit megfeszítettek, feltámadt. Bizonyosan ez elég meredeken hangzik. Pált azonban mélyen megragadta ez a valóság, mióta maga a Feltámadott lépett be életébe. Ez ad neki bizalmat mindenhez, amit az Isten országában végez munkatársaival együtt.

Ima

Úr Jézus Krisztus, a te életed, halálod és feltámadásod reménységet ad nekünk a hétköznapokban. Nem magunkra nézünk, hanem rád, aki a hit elkezdője és beteljesítője vagy. A bonyolult életkérdések közepette a te igédben útmutatást találunk.

Köszönet/Kérés/Bűnvallás/Dicséret

Öröm és köszönet azért a reménységért, amely Jézus halálán és feltámadásán alapszik.
Kérés, hogy ez a reménység a mi életünkön keresztül felismerhető legyen a világ számára.

Könyörgés imádságban a rezignáció ellen: kis gyülekezetekben vagy az egyre növekvő szegénység és igazságtalanság láttán ebben a világban.

Kérés képzett pszichológiai tanácsadókért, kísérőkért és lelki gondozókért.

Bocsáss meg nekünk, amikor csak magunkra és korlátozott erőnkre nézünk!

Dicsőség legyen neked, hogy a te igéd életünkön túl is érvényes!

Imatémák: gyerekek, iskolák, fiatalok, perspektívák, családok

Kérünk a jövő generációjáért, hogy reménységet lássanak tőlünk.

Kérünk a fiatalokért, hogy legyen reménységük saját családjuk megalapításához!

Kérünk, hogy az élet kilátásokat a hamis remények ne csalják meg és ne vezessék félre

Kérünk azokért az emberekért, akik a fiatal generációt képezik az iskolában, tanfolyamokon, egyetemen és kollégiumokban.

Kérés bátorságért, Isten Lelkéért és azért, hogy beengedjük saját életterünkbe Isten Igéjét.



Január 7. kedd

Lélekkel és bátran az árral szemben

4. Mózes 13,25-32a

Negyven nap múlva visszatértek a föld kikémléséből. Visszamentek, és megérkeztek Mózeshez, Aronhoz és Izráel fiainak egész közösségéhez a Páran-pusztába, Kádésba. Beszámoltak nekik meg az egész közösségnek, és megmutatták nekik a föld gyümölcsét is. Elbeszélésükben ezt mondták: Elmentünk arra a földre, ahová küldtél bennünket. Valóban tejjel és mézzel folyó föld az, ilyen a gyümölcse! De erős nép lakik azon a földön, a városok erődítményei igen nagyok, és még Anák ivadékait is láttuk ott! A Délvidéken Amalék lakik, a hegyvidéken a hettiták, jebúsziaik és emóriak laknak, a tenger és a Jordán partján pedig kánaániak laknak. Bár Káléb csitította a Mózessel szembeforduló népet, és ezt mondta: Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert meg tudunk birkózni vele, de azok a férfiak, akik vele mentek, ezt mondták: Nem tudunk az ellen a nép ellen menni, mert erősebb nálunk. És rossz híret terjesztették Izráel fiai között annak a földnek, amelyet kikémléltek...

Kiegészítő bibliai szakasz: 1 Korintus 1, 26-29

„Keresztények, haladjatok az árral szemben!” - hangzott a baden-württembergi Krisztus napon (2013. 05. 30.). Ez azt jelenti, hogy álljatok ellene a gonosznak és ússzatok a világi szellem árával szembe. Káléb Józsuéval együtt átélte, hogy mit jelent árral szembe úszni. Megállni a többi 10 társával szemben, a kánaáni felderítő csoporttal szemben, és a népe között uralkodó általános közhangulat ellenében. Egyedül voltak, segítség nélkül, tehetetlenül. Miért volt ez így? Isten Lelke Kálébban volt, bízott Istenben és az ő ígéreteiben a többiekben lévő félelemmel és a pánikkal szemben és ezért került ilyen helyzetbe.

Mi emberek alapvetően természetünkéből adódóan harmóniára törekvő emberek vagyunk, és szeretnénk a többiekkel egyetértésben élni. Minket, keresztényeket a bennünk lakó isteni Ige és Isten Lelke formál, és arra vezet, hogy ne mindig csak azt tegyük, amit mindenki tesz, ne mindig csak azt mondjuk, amit mások hallani akarnak, vagy éppen divatos. Arra sarkall, hogy ne úgy gondolkodjunk, ahogy a többség, ne arra hallgassunk, amit a korszellem és társadalom harsog.

Ma igen sok helyzet adódhat, ahol konfliktusba kerülhetünk: Isten parancsait nyilvánosan elítélik és a törvénykezésben is hatályon kívül helyezik; Jézus nevét, a hitet, Isten igéjét neveltségessé teszik; erkölcsi romlást látunk magunk körül, és még sok mindent sorolhatnánk. Ez ahhoz vezethet, hogy egymagunk vagyunk a többségi társadalommal szemben. Elkezdhetek vitatkozni, de félrelöknek, talán még gyaláznak is, sarokba állítanak, kizárnak. Biztos mindannyian átértük már ezt.

Az úton így haladni nem mindig könnyű, megköveteli azt a döntést, hogy az Úrban bízzak, ne a világban. Itt nem lehet a saját erőnkől haladni. Jézus Urunk Lelke, amely bennünk lakik, adja az erőt napról napra, biztosítja a hatalmat és a lelki fegyverzetet. Amikor pedig úszni kell az árral szemben, akkor az egy megáldott út lesz, amelyen vígasztal az a tudat, hogy: „Nem csak velünk együtt jár az úton, hanem előttünk megy, és Ő maga készíti azt a keskeny ösvényt számunkra. És ezen az úton növekedhetünk



és megérhet a hitünk. Néha ad ajándékba az Úr egy testvért, aki velünk tart, ahogy Józsué Kálébbal együtt haladt. Ha így adódik, akkor az valóban isteni kiváltság

Ima

Úr Jézus Krisztus te néha azt kívánod tőlünk, hogy mint egy élő hal az árral szemben ússzunk. Köszönjük, hogy ilyen helyzetekben igazán világos útmutatást adsz. Kérünk, adj világos látást viselkedésünkre nézve, és az erőt ahhoz, hogy kövessünk téged. Adj bátorságot minden jó tanács vagy akadály ellenére benned bízni. Menj elől, Úr Jézus, vigyél magaddal és hadd csodálkozzunk el hatalmas és szeretetteljes tetteiden.

Köszönet/ Meghajlás/ Kérés/ Dicséret

Köszönjük, Úr Jézus, hogy lehetőséget adsz a hitben való növekedésre és érésre.

Köszönet, hogy a nehéz útszakaszokon is, és leginkább azokon előttünk jársz.

Köszönjük, hogy elhívtál, hogy világosság és só legyünk ebben a világban!

Kérünk, bocsáss meg, ha néha nem a világi gondolkodással és a korszellemmel szemben haladunk!

Kérünk, bocsásd meg, amikor túl gyávák voltunk, hogy egy világos szót

kimondjunk, vagy egyszerűen hallgattunk a nagy többséggel együtt!

Kérünk, adj bátorságot, neked tiszteletet adni és nem e világnak! Segíts, hogy ne a többséget kövessük, hanem Téged!

Kérünk, engedj a kérdéses helyzetekben bízni ígéreteidben!

Kérünk, láttasd meg velünk azokat a helyzeteket, ahol jobban kell bízunk benned mint az emberekben!

Kérünk, adj kitartást, erőt, bölcsességet és vezetést lelked által!

Dicsérjük nevedet, hiszen csak benned van üdvösség.

Dicsérjük erődöt, amely bátorságot ad a nehéz helyzetekben bizton megállni.

Dicsérünk, hogy Igéd érvényes és ráállhatunk bizalommal.

Imatémák: üldözött keresztények/ kizsákmányolás és elnyomás/ emberkereskedelem/ Izrael/ bevándorlók/ integráció/ menekültek

Kérünk, állj azok mellett, akik jogvesztetté váltak, akiket kihasználnak, akik az emberkereskedelem szörnyűségeit a saját bőrükön tapasztalják!

Kérünk, adj a politikai és társadalmi felelősöknek bátorságot, hogy a kritikus témákkal is foglalkozzanak!

Kérünk, erősítsd meg az üldözöttek hitét és türelmét!

Kérünk, add, hogy mi imádkozók, ne legyünk fáradtak, hogy könyörögjünk emberekért, akik kilátástalan helyzetben vannak.

Töltsd meg szívünket bátorsággal, ötletekkel és a te Lelkeddel, hogy azok mellé állhassunk, akik az árral szemben úsznak!

Bocsáss meg nekünk, ha inkább csendes, békés életet akarunk élni, ahelyett, hogy a te akaratodat teljesítenénk!



Január 8. szerda

Lélekkel és bátorsággal leküzdeni a bénultságot

4 Mózes 14, 2

Izrael fiai mindnyájan zúgolódtak Mózes és Áron ellen. Ezt mondta nekik az egész közösség: Bárcsak meghaltunk volna Egyiptomban, vagy halnánk meg itt a pusztában!

Máté 11, 16-17

De kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlók azokhoz a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és ezt kiáltják a többieknek: Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok; siratót énekeltünk, és nem gyászoltatok.

„Azt akarom, azt szeretném, hogy hadd lehessen szőnyeg, akkor egyszerűen csak fekve kéne maradnom.” Ezzel a cinikus mondattal írja le egy ismert evangélista az abszolút tehetetlenséget és reménytelenséget. És ez nem csak egy humoros megjegyzés, hanem egy megfigyelés és értékelése annak a lelkiállapotnak, amellyel sok egyházban és gyülekezetben találkozunk. Semmi jele az áttörésnek vagy a várakozással teli hangulatnak. Egy nagyfokú fáradtság terjedt el mindenütt.

„Mit kellene még tennem?” kérdi panaszosan egy munkatárs egy gyülekezet női körében. „Minden javaslat, amit mondok, ellenállásba ütközik. Nem találok segítőkész asszonyokat, hogy megvalósítsuk terveimet. Olyan, mintha egy bénultság letörne minden új lendületet. Semmi és senki nem mozdul.”

Az élet viszont mozgást jelent. A test mozgása, a lélek mozgása. A bénultság egy betegség. Az egész testet is érintheti. Szörnyű látni, amikor egy ember például egy baleset után harántbénulástól nem tud többé mozogni.

Ugyanilyen rossz, amikor egy csalódás, egy kudarcélmény vagy egy félelmes időszak nyomán a szellem és a lélek megbénul. A túl sok stressz depresszióhoz és kiégéshez vezethet. Sok embert elért már ez az állapot. Kiegett és lebénult, nem tudja ellátni már a feladatait. Semmi nem megy tovább. Nem táncol már, de siratót sem tud énekelni.

A nép a pusztában sok veszélyes és megterhelő időszakon volt már túl. És újra és újra megtapasztalták Isten segítségét. Most azonban tényleg erejük és bátorságuk végéhez érkeztek. Nem bírják tovább. Inkább a halál, mint újabb lépések az ismeretlen föld felé.



Mindig így van ez, ha az ember csak a saját erejére tekint. Ha elfelejti a csodákat és a megőrzetéseket, amiket olyan gyakran tapasztalt. A Biblia éppen hogy tele van reménységgel, bátorítással, áttöréssel és bizalommal. Jól tesszük, ha hiszünk Isten csodálatos ígéreteiben. Szüksége van a mi kis erőnkre, és a kis tetteinket nagyvá tudja tenni.

Az imádság is egy ilyen tett, ami nagy hatással bír. Miért nem kezdjük el most rögtön?

Ima

Drága mennyei Atyánk! Nélküled semmit sem tehetünk. Ezt jól tudjuk. Látsz bennünket a mi gyengeségünkben és bátortalanságunkban. Ismered félelmünket és fáradtságunkat. Bocsáss meg nekünk, hogy nem mindig bízunk benned, és ajándékozz nekünk új erőt, hogy észrevegyük, amit meg kell tennünk!

Hála/ kérés/bűnvallás/dicséret

Hála Isten ígéreteiért, hogy az ő ereje a gyengékben válik nagyvá.

Hála Isten igéjéért, hogy újra és újra bátorságot önt belénk és vezet.

Kérünk a helyi gyülekezetek különleges törekvéseért a közeljövőben és hitbátorságot is hozzá!

Kérünk azokért, akik depresszióban vagy kiégésben szenvednek!

Bocsáss meg nekünk, hogy munkatársaink elé nem éltük oda a bizalmat és a hitet! Bocsásd meg, amikor a „bénultságaink” jobban blokkoltak, mint amennyire prédikációink bátorítani tudtak volna!

Dicsőség legyen neked, Urunk, hogy értünk szenvedést és fájdalmat vállaltál.

Dicsőség legyen neked, Urunk, Lelkedért, amely képessé tesz a követésre.

Imatémák: betegek/ öregek/ haldoklók/ sérült emberek/ ápolásra szoruló/ munkanélküliek/ hajléktalanok

Kérünk, add hogy ne fásuljunk bele a szociális problémákba és szükségletekbe!

Újítsd meg bennünk az együttérzést, a segítőkészséget, a közös felelősséget!

Kérünk, add lelkedet és a bátorságot az új ötletekhez – és az erőt a beavatkozáshoz! Kérünk, adj a felelősöknek bölcs tanácsadókat és tiszteletet minden ember iránt!

Segíts nekünk keresztényeknek, hogy rámutathassunk a Győztesre!

Segíts, hogy saját városunk vagy megyénk állapotát, a környezetünket komolyan vegyük, és segítsünk a gyengéken és a rászorulókon!



Január 9. csütörtök

Lélekkel és bátorsággal a békességet keresni

4 Mózes 14, 10-20

De az egész közösség azt mondta, hogy meg kell őket kövezni...

2Tim 2,22-25

Az ifjúkori kívánságot pedig kerüld! Törekedj viszont az igazságra, a hitre, a szeretetre, a békességre azokkal együtt, akik tiszta szívből hívják segítségül az Urat. Az ostoba és éretlen vitatkozások elől térj ki, tudva, hogy ezek viszálykodást szülnek. De az Úr szolgálja ne viszálykodjék, hanem legyen barátságos mindenkihez, tanításra alkalmas és türelmes, aki szelídséggel neveli az ellenszegülőket, hátha az Isten megadja nekik egyszer, hogy megtérve megismerjék az igazságot.

Józsué és Káléb mindent beleadnak. Megteszik azt, ami hatalmukban áll, ahhoz hogy a népet bátorítsák. Kérik népüket, hogy ne pártoljanak el az Úrtól. Nem lenne okuk arra, hogy féljenek, hiszen ellenségeiket gond nélkül kiszolgáltatná nekik az Úr. A nép mégsem hallgat rájuk. Eldugult a fülük a sok aggódástól és félelemtől. Sőt már a halálos fenyegetésre vetemednek: „Meg kellene őket kövezni!”

Vajon hogyan érezhették magukat ebben a helyzetben, amikor saját rokonaik és honfitársaik így ellenük fordulnak és meg akarják őket ölni, holott mindketten felelős, megbecsült személyek voltak törzseikben és családjaikban.

Az elfordulás és a nép bizalmatlansága az Úr számára sértő. Megjelenik minden izraelitának, Mózeshez fordul és bejelenti, hogy kiírtja őket. Helyettük pedig egy nagyobb és erősebb néppé akarja tenni Mózeset. A csábítás nagynak tűnik. Mózes mégis állhatatos marad, és nem mulaszt el egy percet sem, hogy Istent emlékeztesse tervére, és arra, hogy ő türelmes és irgalmas. Aztán azt kéri Istentől, hogy bocsásson meg a népnek.

Ez egy rendkívül megindító pillanat. Mózes megint odalép az Isten és a rá bízott emberek között létrejött repedésbe. Sem ő, sem Józsué vagy Káléb nem hagyják magukat átgondolatlan dolgokba belerángatni. Milyen könnyű volna, ebben a felfokozott hangulatban olajat önteni a tűzre, szavakkal visszavágni vagy kijátszani a hatalmat. Mózes mégis a békét és a megbocsátást keresi.

Mi is elég jól ismerjük a konfliktusokat. Akkor alakulnak ki, amikor egyazon munkában állunk. A hozzánk közel álló emberek támadásai fájnak. Tőlük vártuk volna ezt legkevésbé. Különösen fájdalmasak a gyülekezeteinkben belüli illetve a helyi Aliansz közösségében megnyilvánuló ellenségeskedések. Miért támadnak ránk olyan hévvel a testvérek? A saját sorainkból érkező lövések mélyen megsebeznek. Mégis a nehéz szituációk megengedik, hogy lelkiileg növekedhessünk: A támadásokat továbbadjuk az Úrnak, odaállunk a repedésbe (ha másokról van szó), a megbocsátást keressük...



Pál szavai a fiatal Timóteushoz egy érett Krisztust szolgáló embert rajzolnak elénk. Engedjük, hogy az ő szavai hassanak ránk és bennünk! Lélekkel és bátran és keressük a békét.

Ima

Urunk, köszönjük, hogy te vagy a mi békességünk! Mivel bennünk élsz, mi is a te békéd eszközei lehetünk. Nem szeretnénk megakadályozni, hogy bennünk és rajtunk keresztül hasson a te erőd, hanem aktívan azt keresni, hogy mi szolgálja a békét. Segíts, kisiklott életű embereket szolgálni, hogy az önzés és Isten nélküliség spiráljából kiszabaduljanak. Add, hogy átéljék a megbocsátásodat!

Kérés/Köszönet/Dicséret/Imádat

Imádkozunk azokért az emberekért, akikkel feszültségben vagy vitában állunk!
Imádkozunk saját házasságunkért vagy egy olyan házasságért, amelyről tudjuk, hogy krízisen megy át!

Imádkozunk gyógyító és jó kapcsolatokért gyülekezeteken belül és a helyi Aliansz körben. Olyan kapcsolatokért imádkozunk, amelyeket az igazság és Krisztus Lelke formál!

Mondjunk köszönetet az igehirdetőkért, lelki gondozókért, gyülekezeti tanácsadókért stb., akik a béke szavát hirdetik életünkben, a közösségeinkben és szervezeteinkben.

Adjunk hálát a misszionáriusokért, akik reménységet és hitet visznek a reménytelenül elhagyott országokba!

Dicsérjük Istent, aki nem mond le rólunk, noha mi sokszor békíthetetlenek vagyunk.

Imádjuk azt, aki maga a béke!

Imatémák: igazságosság/ felelősség embertársainkért és Földünkért/ gazdaságért/ kulcsemberekért az egyházban/ a gazdaság és társadalom viszonyainak jó alakulásáért.

Imádkozunk irgalomért e konfliktussal teli világ számára.

Kérünk életünkért, kapcsolati hálónkért, hogy az Úr adjon békével teli ötleteket.

Imádkozunk azokért, akiknek befolyása van. Imádkozunk a struktúrákért, amelyek megkönnyíthetik az együttélést.

Imádkozunk azért, hogy ki-ki felismerje és komolyan vegye személyes felelősségét.

Kérjük Urunkat, hogy engedje meg, hadd részesedjünk az ő igazságában.



Január 10. péntek

Lélekkel és bátorsággal...és egy új generációval

5 Mózes 1, 39

De gyermekeitek, akikről azt mondtátok, hogy prédára jutnak, és fiaiatok, akik ma még nem tudják, mi a jó és mi a rossz, ők bemennek majd oda, mert nekik adom azt, ők veszik birtokba.

1 Tim 4, 12; 16

Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban. Legyen gondod önmagadra és a tanításra, maradj meg ezek mellett, mert ha így cselekszel, megmented magadat is, hallgatódait is.

Kiegészítő bibliai szakasz: Józsué 2, 1a+23+24

Nagyon lehangoló lehetett Mózes generációja számára, hogy azok közül, akik az egyiptomi kivonulás csodáját átélték, már senki sem érthette el a célt. Így kellett viselniük hitelenségük következményeit. Az ígélet azonban átöröklődött a következő generációra. Nekik kellett átvenni a megígért örökséget, az ígélet földjét. Őszintén szólva, az idősebbek nem bízták meg ezzel a gyermekeiket.

Nálunk is hasonló a helyzet, mert sok idősebb nem bíz semmit a fiatal generációra: „Miért kell a fiataloknak mindent másképp csinálni?” Az új generáció álláspontja ellenben: „Szabadságot kérünk, hogy új dolgokat próbálhassunk ki és nincs szükségünk gyámkodásra”. Mindkét kijelentés azt tükrözi, hogy a generációk közötti kapcsolat megterhelt. A jelen kultúrában az egymáshoz való viszonyt a 68-asok generációjának a szülőkkel való szembenállása mérgezte meg. De már elkezdődött a változás! Újabb fiatalok fordulnak oda az 50 felettiekhez ezzel a kérdéssel: Tanulhatunk a ti tapasztalataitokból?

A generációk közötti különbségnek nem feltétlenül kell kiéleződnie! Sőt bennünket, keresztényeket ezen felül még a hitünk is bátorít. Meg kell ismételnünk a múlt minden hibáját? Nem kell így lennie: A következő (és az utána következő) generáció ott folytatja, ahol az előző abbahagyta. Nem kell minden küzdelmet újra előlről kezdeni. A fiatalabbak, úgymond ráállhatnak az idősebbek vállára és hatásosabban – és könnyebben! – hirdethetik az evangéliumot. Ennek feltétele mindenek előtt egy bizalmi kapcsolat, amely jó egyensúlyt teremt e két dolog között: a tapasztalatok továbbadása és a szabadság az egyéni úthoz. Ez lelki érettséget is feltételez mindkét oldalon. Ennek a magatartásnak az ismertetőjegyei alább az imatémák között található meg.

Ez egy igazán gyümölcsöző generációváltás lenne, a pozitív ellentettje annak, mint ami a Mózes-generációval történt, amely az isteni ítélet miatt nem ért el a célt. Fiaik és lányaik azonban Józsuéval és Kálebbel, akiket követtek Isten Lelkével és a hit bátorságával elérnek az ígélet földjére. Az érett fiatal emberek, mint Timóteus a maga (megváltozott) életstílusával példaképek lehetnek a saját generációjuk számára.



A hitbéli anyák és apák vállán az egyházban és a társadalomban átveszik a felelősséget és példaképpé lesznek. Nagyobb hatalommal és nagyobb könnyedséggel fogják építeni Isten országát.

Ima

Istenünk, Atyánk, Te, aki minden generáció ura vagy!
Köszönjük, hogy nekünk szülőknek ajándékozod a következő generációt, mint kiegészítést, imatémát és a reménység jelét. Köszönjük, hogy nekünk, fiaknak és leányoknak ajándékba adod az előttünk járó generációt, akik megáldanak minket, akiktől tanulhatunk és akiknek küzdelmeire és hitére építhetünk!
Együtt kérünk téged a generációk gyümölcsöző kapcsolatáért, hogy egymást a Szentlélek erejében bátorítani tudjuk.

Köszönet/ Dicséret/ Kérés/ Imádat

Köszönet Néked a család feltalálásáért: apa, anya és gyermekek!
Köszönjük, hogy mi is részesei lehetünk a teremtésnek.
Dicsérünk téged, Urunk, a generációk küldetéséért, hogy egymást kiegészíthetjük! Dicsérünk téged, hogy ezáltal megőrizöl bennünket az egoizmustól.
Kérünk kölcsönös megbecsülésért, bizalommal teli kapcsolatokért, alázatért.
Kérünk a fiatalokért, hogy legyen tanulsvágyuk és készségük, hogy tanuljanak egy mentortól, aki kíséri őket.
Kérünk az idősebbekért, hogy legyen bátorságuk példaként élni és készségük arra, hogy útmutatással segítsék a fiatalok, anélkül hogy bábáskodnának felettük, hogy a fiatalok tehetségüket fejleszthessék és sikeresek legyenek a maguk hivatásában.
Meghajlunk előtted, s alázattal valljuk be, hogy gyakran mi magunk akartunk uralkodni és a saját igazunkat kiharcolni.
Bocsánatodat kérjük, mikor a fiatal generációnak útjába álltunk.
Tied, Urunk, élő Isten a dicséret és az imádat irántunk való türelmedért!
Tied legyen a dicsőség, a Szentháromság Istennek, aki Atya, Fiú, Szentlélek!

Imatémák: apák, anyák, terhes asszonyok, csecsemők, kisgyerekek, nagyszülők, nevelők, tanárok, mentorok, példaképek, előljárók

Imádkozunk társadalmunk egészséges fejlődéséért.
Imádkozunk a szülő-gyerek kapcsolatokért a családokban.
Imádkozunk a nevelőotthonokért, óvodákért, iskolákért.
Imádkozunk tiszteletért és méltányos együttélésért.
Imádkozunk képzésért, oktatásért, tanulási kedvéért.
Imádkozunk minden emberi élet méltóságának megőrzéséért.
Köszönjük, hogy mindnyájunknak egy szerető mennyei Atyja van a mennyben!



Január 11. szombat

Lélekkel és bátran a sokszínűséget megélni

4 Mózes 32, 10-12

Ezért fellángolt az ÚR haragja azon a napon, és így esküdött meg: Az Egyiptomból feljött férfiak, húszévestől fölfelé, nem látják meg azt a földet, amelyet esküvel ígértem oda Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, mivel nem követtek engem tökéletesen, kivéve Kálébot, a kenizsi Jefunne fiát és Józsuét, Nún fiát, mivel ők tökéletesen követték az URat.

Efézus 2,19-20

Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus,

A „secondo” (második) kifejezés Svájcban azt az embert jelöli, aki egy bevándorló családban született, de már Svájcban nőtt fel. A secondo-k azok az emberek, akik két kultúrában élnek, de egyikben sincsenek igazán otthon. A német nyelvű országokban az ilyen emberek arról váltak ismertté, hogy tehetséges focistákként játszanak a legjobb klubokban. Úgyesen áthidalják a kulturális szakadékot, szenvedélyesen fektetnek ebbe energiát. Emiatt gyakran nagy tiszteletnek örvendnek. Egyesek éppen ez irányú kiváló teljesítményük miatt nyerik el még hamarabb az állampolgárságot. Káléb egy ilyen „secondo” volt, különleges tehetséggel megáldott személy. Azt mondták róla, hogy kenizsi, Ézsau törzséből. Továbbá azt is mondták, hogy judeai, a néphez tartozó, aki ráadásul Izreal Istenét különösen hűségesen követte. Ezért lehetett ott Káléb a győzelem pillanataiban. Ünnepelhetett velük együtt, amikor a nép megszerezte a győzelmet és bevonult az ígért földjére. – nem mint secondo, azaz második, hanem mint aki részese a győzelemnek és ünnepelte játékos a csapatban. Jól el tudom képzelni, hogy éppen Káléb külföldi származása nem volt egy elenyésző faktor a sikerét illetően. Ő, mint idegen, sok mindent másképp látott és ítélte meg, mint a honfitársak. Az eltérő kulturális és szociális tapasztalatai segítettek neki, hogy a judeaiak és Izrael népének látását megváltoztassák, és tetteiket is Isten tervéhez igazítsák.

Németországban, Ausztriában és Svájcban egyre nő a bevándorló háttérrel rendelkezők száma, akik között sokan keresztények. Olyan emberek, akik másképp élnek. Ez néha zavaró. Sok bevándorlókból álló gyülekezet létesül a helyiek gyülekezetei mellett. Ez nem rossz, de még nem ez a cél. Ez nem rossz, de marad a különbség a kultúrák között. Még sem ismerjük egymást és még kevésbé tanulunk meg bízni egymásban.

Itt az ideje, hogy együtt lemondjunk arról az útról, hogy csak úgy szépen külön álló tarka foltokként létezzünk a térképen: európaiak, afrikaiak, ázsiaiak, amerikaiak, hanem inkább mint egymást játékba hozó és egymásra ráutalt csapattagok mozogjunk a pályán. A sokszínűséget megélni több, mint elfogadni a különbségeket.



Eltérő származású, kultúrájú gondolkodásmódú emberek egy úton járását, testvéri összekapcsolódását jelenti. Felejtsük el a régi vitákat és előítéleteket! Teljesen mindegy, hogy honnan jövünk, Jézus Krisztusban fogunk a megbékélésben az ő családjaként együtt élni (Ef 2,19). Támogatni fogjuk egymást kölcsönösen és közös erővel fogunk haladni a győzelemig, ahol együtt emeljük majd fel a győzelmi serleget, amit Jézus szerzett meg számunkra.

Ima

Azt szeretnénk megköszönni, szent Urunk, hogy a te közelségedben lehet nekünk különbözőnek lenni. Elfogadsz minket, ahogy vagyunk. A te Lelked bátorításával el tudjuk fogadni egymást, egymás mellé odaállni és előítéletek nélkül élni. Testvérekké teszel bennünket, Te minden különbözőség ellenére Jézus közösségének családjává teszel.

Köszönet/Kérés/Meghajlás/Dicsőítés

Köszönjük neked, hogy nő a bizalom és az együttműködés a hazai és a bevándorlóként érkezett keresztények között!

Köszönjük neked, hogy a más bőrszínű, másképp gondolkodó, másképp érző emberekben felfedezhetjük testvéreinket, és megtanulhatjuk szeretni őket!

Kérünk téged azokért a politikai felelősséget viselőkért, hivatali dolgozókért, akik naponta konfrontálódnak a bevándorlókkal, hogy mindig emberien és igazságosan dönthessenek!

Bocsáss meg, ha elmegyünk azok mellett, akiknek szüksége lenne segítségünkre!

Bocsáss meg, ha előítéletesek vagyunk és bezárjuk a szívünket!

Dicsőség legyen neked, Urunk, hogy sokat tanulhatunk más kultúrájú testvéreinktől!

Dicsőítünk téged a bevándorlókból álló gyülekezetekért. Adj nekik szükséges eszközöket, hogy egy lelki otthonra találjanak itt és gazdagítsák Krisztus testét!

Imatémák: a bevándorlók/ egyházak/ gyülekezetek/ keresők/ Evangéliumi Aliansz/ egyházak együttműködése Európában és helyi szinten

Imádkozunk a magyar gyülekezetekért, hogy az ajtajuk nyitva álljon más

kultúrájú emberek felé is, hogy a szívük is nyitott legyen a problémáikra.

Imádkozunk az emberekért, akik más vallásúak, hogy tisztelettel legyünk irántuk, de ne hallgassuk el Jézus Krisztus üzenetét se.

Kérünk minden keresőért, hogy válaszokat találjanak, elfogadást és otthont a gyülekezeteinkben.

Imádkozunk az Alianszért különböző keresztény közösségekben, hogy előtted, mennyei Atyánk, meg tudjunk hajolni és imádni tudjunk téged.

Imádkozunk magunkért is, hogy ne maradjunk senkinek se adósa a szeretettel.

Azért is imádkozunk, hogy egymást tudjuk szolgálni és így leépítsük a bizalmatlanságot és a diszkriminációt.



Január 12. vasárnap

Lélekkel és bátran kapaszkodni az ígérethe

Józsué 14, 6b-14

Te tudod, hogy mit mondott az ÚR Mózesnek, az Isten emberének rólam és rólad Kádés-Barneában. Negyven esztendő voltam, amikor elküldött engem Mózes, az ÚR szolgája Kádés-Barneából, hogy kémkedjem ebben az országban. Én olyan hírt hoztam neki, amilyen a szívemből jött. Társaim azonban, akik velem együtt jöttek, megrémítették a nép szívét. De én teljes mértékben követtem Istenemet, az URat. Azon a napon így esküdött meg Mózes: Bizony, a te örökséged lesz és a te fiadé mindörökké az a föld, amelyre lábad lépett, mivel teljes mértékben követted az én Istenemet, az URat. Mostanáig életben tartott engem az ÚR, ahogyan megígérte. Negyvenöt éve annak, hogy ezt az ígéretet tette az ÚR Mózesnek, amikor a pusztában járt Izráel. Most, éppen ma vagyok nyolcvanöt esztendőős. Még ma is olyan erős vagyok, mint amikor Mózes elküldött engem. Amilyen akkor volt az erőm, olyan az erőm most is: harcba vonulok, és visszatérek. Most azért add nekem azt a hegyvidéket, amit megígért az ÚR azon a napon, hiszen te is hallottad akkor, hogy anákok vannak ott és megerősített nagy városok. Talán velem lesz az ÚR, és kiűzöm őket, ahogyan megígérte az ÚR! Józsué megáldotta őt, és örökségül adta Hebrónt Kálébnak, Jefunne fiának. Ezért lett Hebrón a kenizsi Kálébnak, Jefunne fiának az öröksége mind a mai napig, mert teljes mértékben követte az URat, Izráel Istenét.

Kiegészítő bibliai szakasz: Zsidókhöz írt levél 10,23-25

Káléb 85 éves, amikor kiáll a nép elé és egy 45 évvel ezelőtt kapott ígéretet beteljesülni lát: Isten a hegyvidéket ígérte neki, amit a felfedezőút során bejárt (5 Móz 1,36). „Most jött el a beteljesedés ideje” – mondja.

Izraelben Káléb idős ember lévén egy jelentős személy volt. Így lenne ez ma is? Egy olyan világban, ahol minden a fiataloké, sok idős félreállítva érzi magát. A technika, értékek, életstílus és életpálya modellek olyan gyorsan átalakultak, hogy az idősek, már nem érezhetik magukat elégnak és alkalmasnak arra, hogy példák legyenek. Ahogy a hátralévő évek száma csökken, lehetséges, hogy a kétségbeesés, elbátortalanodás és frusztráció kopogtat az ajtón. Azt kérdezzük: Isten számára is már csak egy rozsdás régi tragacs vagyok? Beteljesíti még ígéreteit? Vagy már csak később fogja, amikor már nem részesedhetek abból a jóból? Rosszul hallottam talán, és félreértettem Istent? Tudnak-e még az idősek példaképek lenni ebben a világban a fiatalok számára?

Káléb éveken keresztül erősen ragaszkodott Isten ígérétehez és nem kételkedett. Ezzel idősnek és fiatalnak egyaránt példát mutat. Mindenki láthatja, hogy megéri Istenben bízni, akkor is, ha sokáig tart. Isten teljesíti ígéreteit éppen idejében!

Káléb Isten hűségébe vetett hite rendíthetetlen maradt. Ez a bizalom tartotta meg őt testben és lélekben fiatalnak. 85 évesen még bátor volt ahhoz, hogy egy nagy és új kihívás elé nézzen. Hiszen a megígért hegyvidéki területet előbb meg kellett hódítani. Ott az anákok éltek, a rettegett óriások. Káléb kész volt arra, hogy megújítsa Istenbe vetett bizalmát és szembeszálljon ezzel a hatalmas ellenséggel: „*Talán velem lesz*



*az ÚR, és kiüzöm őket, ahogyan megígérte az ÚR!” És Isten? Isten számára Káléb éveinek száma nem volt akadály, hogy rábízson még egy ilyen nagy feladatot. Az előtte álló nagy kihívásra megőrizte Isten Káléb testét fittnek, ahogy ki is mondta: *Még ma is olyan erős vagyok, mint amikor Mózes elküldött engem. Amilyen akkor volt az eröm, olyan az eröm most is: harcba vonulok, és visszatérek.*”*

Ima

Mennyei Atyánk, köszönjük, hogy senki sem túl öreg és senki sem túl fiatal ahhoz, hogy te elhívd és feladattal bízd meg. Kérünk téged világos elhívásokért az idősebb generáció számára is. Kérünk az öregekért, hogy készek legyenek a megfelelő időben elengedni és átengedni a helyüket a fiatalabbaknak.

Köszönet/Kérés/Dicséret

Neked legyen hála minden ígéretedért, hogy nem csak szavak, hanem be is teljesítéd azokat!

Hála néked, hogy a te ajándékaid, elhívásod és ígéreteid idősekre és fiatalokra is érvényesek, senki sem lehet túl idős vagy túl fiatal hozzá.

Kérünk téged, hogy az idősebb generáció hadd lehessen példa a fiatalok számára a hitben.

Kérünk téged, hogy a hit stafétáját mindig át tudjuk adni.

Kérünk, hogy a szép korú szüleink, nagyszüleink is még hitre juthassanak.

Dicsérünk téged, hogy minden generáció számára megengeded, hogy részese legyen az ígéreteknek.

Dicsérünk téged, hogy a te szavad és ígéreteid még ma is érvényesek.

Imatémák: a gyülekezet növekedése/ a Biblia terjesztése/ öregotthonok /szegény emberek/ az Aliansz munkája Magyarországon

Imádkozunk a bibliai üzenet elfogadásáért, és hogy újra bízni tudjunk Isten ígéreteiben.

Imádkozunk a Szentírás terjesztéséért és fordításáért és vágyakozásért az élő ige után.

Imádkozunk az idős emberekért, hogy ne csak ápolják és kísérik őket, hanem reménységük is legyen, hogy majd Istennel élhetnek az örökkévalóságban.

Imádkozunk a fiatalok felelősségéért, az idősekért: a gondozó helyekért és a gondozókért és egy megfelelő finanszírozásért.

Imádkozunk egy igazságos légkörért, hogy idős korban is méltóképpen élhessenek az emberek.

Imádkozunk, azokért a nagy vállalkozásokért, melyeket Isten az Alianszon keresztül munkál közöttünk : „Házasság Hete”, „Balaton NET”, az Evangéliumi Kisegyházak, Gyülekezetek finanszírozási kérdéseinek előmozdítása tett erőfeszítésekért, vezetési konferenciák és mentori programok előmozdításáért, ahol idősek és fiatalok egyaránt felelősnek érezhetik magukat a Krisztus ügyében.



„Meggzabadulván a mi ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk néki.”
(Lukács 1, 74.)

Kedves Testvéreink az Úr Jézus Krisztusban!

A hosszan tartó némaság után, az ígéretet is hordozó figyelmeztetést és annak beteljesedését is látva, s tapasztalva tör fel a Zakariás pap szívéből, ajkáról az ének, s benne ez a hálaadás is.

Mielőtt az Úrnak Lelke újból kijelentené rajta keresztül, amit már az angyal is szólott néki Jánosról, a gyerekekről, hatalmas üdvtörténeti fejezetek nyílnak meg és lesznek világossá a prófétai énekmondásban. A lezárt és most megszólaló ajkakat betölti az Úr azoknak a szent prófétáinak üzenetével, „akik eleitől fogva valának”.

Milyen berekesztettek vagyunk már alapállásunkban is a bűneset óta és milyen távlatos Isten Szentlelkének munkája, milyen szabadításokra emlékeztető és felkészítő ez az üzenet. Az irgalmasságot cselekvő, szent szövetségéről emlékező, esküvéseit megtartó Úr jelenik meg a Lélek áradásában, aki a jelen történéseit az Ábrahámnak adott ígéretetekig vezeti vissza.

Mintha ennek a hosszú üdvtörténeti útnak minden állomása azért formáltatott volna, hogy benne, rajta keresztül Zakariásig, Erzsébetig és a kicsi Jánosig, a születése napjának beteljesedéséig bontakozzanak és érkezzek el az ígéretetek.

„Mintha” mennyire nem ideillő ez a hasonlítás, milyen rosszul kezdtük ezt a mondatot. Hiszen éppen arról van szó, hogy az Úr üdvtervének minden mozzanata illeszkedik, bekötődik egymásba és még a szavakból sem eshet majd egy sem a földre, mert nem az emlékezet, hanem a szív fogja őrizni azokat. A „pars in toto”, a rész az egészben valóságát csodálhatjuk Isten mennyei műhelyében.

A mostani köszöntésünknek is megvannak az elmúló esztendőben kapott áldott állomáshelyei. A januári Aliansz imahetünk szélesedő mezeje, az egyre visszhangosabb februári Házasság Hete alkalmai, az imakörből baráti és munkatársi körre váló közös könyörgésünk Budapestért, a nemzetért, s benne sok-sok személyes kérésünknek is az Úr elé tárásával. Igen jelentős tanulmányi együttlétünk és szép közös munkánk a tavaszi Teológiai Műhely keretében feldolgozott egy-egy igei és Aliansz téma, evangélikus testvéreink Missziói Központjában.

A júniust a Papp László Sportcsarnokban kezdtük el, ahol az 1000 fős énekkar szolgálata és éjjel – nappal folyó dicsőítés közepette Ulrich Parzany felkészítő előadását és evangélizációs üzenetét hallhattuk. Majd a már hagyományos Balaton-NET augusztus végén, ahol már az első napon szinte egészen megtöltöttük a hatalmas tornatermet. Új munkatársak bekapcsolódásával és végig növekvő lelki légkörben lehettünk együtt ezen az egységet elkérő és kisugárzó konferencián. Az évenként felállított missziói sátor, számos bemutatójával és hűségese munkásaival maga is külön esemény.



Feltör-e bennünk a Zakariás örvendezése, elmondhatjuk-e, hogy szabadon, megszabadulva ellenségeink kezéből félelem nélkül szolgálhatjuk az Urat?

Valljuk be Testvéreink, hogy kérdéseinkre nem lehet és nem is szabad egységes és felületes választ várnunk. Protestáns, nagy és kisközösségeinken belül igen fájdalmas törésvonalak húzódnak, melyek, ha nem imádkozunk és dolgozunk a „be nem fogadott” testvéri világunkért, akár veszélyesen el is választhatnának minket egymástól. Hála Istennek nem ez történik, sőt felismerve és átérezve az ő Jézus Krisztus iránti hűségüket, küzdelmüket és hitvallásos együvé tartozásunkat, - az Aliansz keretében működő Fórum képviselőjével is - folyamatosan tárgyalásban vagyunk kormányunkkal, az adott körülmények között láthatóan javuló pozíciókat elérve.

Hisszük, hogy a kívülről meghúzott és reánk erőltetett törésvonalak ellenére mi együtt az 500 éves reformációs igeértés és látás örökösei vagyunk. Valljuk, hogy nagyságrendünktől függetlenül együtt kaptunk Istentől elhívást, feladatot társadalmunk, népünk biblikus, igei megszólítására, tanítására, gondozására, Országá építésére és egységünk megvallására. És ezért a megvallásért mindnyájan fellelősek vagyunk.

Azért ha külső döntések fájdalmas következményeit is hordozzuk, ezek még inkább összekovácsolhatnak és erről az együvé tartozásunkról ismételten tegyünk is bizonyosságot.

Ha ebben engedünk az Úr Lelkének és engedelmesek maradunk, az egymásért, a létünkért, megmaradásunkért, szolgálatunkért való hála is fel fog törni a szívünkből, úgy, mint a Zakariáséból. Akkor majd a „királyokért és minden méltóságban lévőkért is” tudunk reménység alatt imádkozni (1Tim. 2.).

Az Isten Országát építő közös feladatokkal megajándékozva és annak örömeivel kívánunk áldott Karácsonyt és békességben gazdag boldog Új Évet!

Testvéri szívvel és szolgáló szeretettel: *D. Szabó Dániel, elnök*

ΑΩ

Az idej imahét anyagát a Cseh Evangéliumi Aliansz állította össze, amit német testvéreinken keresztül kaptunk meg. Köszönetünket fejezzük ki Lakatos Lillának a fordításért és Csernák-Szuhánszky Debóranak a szöveg átnézéséért!

Isten áldása legyen minden testvérünk életén! *Szuhánszky T. Gábor, főtitkár*



Szeretettel várjuk testvéreinket 2014. február 9– 16. között a Házasság Hete alkalmain! Bővebb információk a www.hazassaghete.hu honlapon található.



Házasság hete

Azzal az élő reménységgel, hogy Krisztus Testében
együtt növekszünk a kegyelemben, szeretetben, erőben,
az Aliansz vezetősége és munkatársai nevében,
Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánunk minden testvérünknek!

